

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. Козлодуй, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя В. Петрешкова Ставарова

при участието на секретаря Галина Ст. Тимчева Дикова
като разгледа докладваното от Галя В. Петрешкова Ставарова Гражданско дело № 20221440100683 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба на „Угренова естейт“ ЕООД, ЕИК 205680303 /с предишно наименование „ЮБЦ“ ЕООД/, представлявано от Миглена Атанасова Угренова, чрез: адв. В. Г., САК, със съдебен адрес: гр. София, бул. "България" № 81, вх. В, ет. 8, тел. 0895 672 503; 0899 635 048, e-mail: office@sggp.bg, против Е. В. С., ЕГН *****, адрес 3320,, с правно основание: чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК, с цена на иска 159.93 лв. (Сто петдесет и девет лева и 93 ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за далекосъобщителна услуга.

Иска се да бъде постановено Решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника Е. В. С., ЕГН *****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „Угренова естейт“ ЕООД ЕИК 205680303 /с предишно наименование „ЮБЦ“ ЕООД/, в размер 159.93 лв. (Сто петдесет и девет лева и 93 ст.) - неустойка за предсрочно прекратяване на договор с клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г., сключен между ответника и мобилния оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК: 831642181, представляващо сбор от трикратния размер за месечните такси на всяка абонаментна услуга от сключения договор, за което е издадена фактура № 1256324729/09.11.2018 г., за периода от 09.10.2018 г. до 08.11.2018 г.

Претендират се направените от ищеца разноски в настоящето производство - 25.00 лева държавна такса и 180 лева (Сто и осемдесет лева) - адвокатско възнаграждение.

Претендират се и направените разноски в заповедното производство - 25.00 лева. представляваща държавна такса и 180 лева (Сто и осемдесет лева)- възнаграждение за адвокат по ч.гр.д. № 1413/2021 г., по описа на РС -

Козлодуй, 2 с-в, съобр. т. 12 от ТР №4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Препис от исковата молба и приложенияте към нея писмени доказателства са връчени на ответника и в срока е получен писмен отговор от адв. М. С. - АК- Враца, пълномощник на ответника Е. В. С..

С отговор на И.М. изразява становище, че предявеният иск е допустим, но неоснователен и незаконосъобразен. Счита, че иска е погасен по давност. Моли съдът да постанови решение, с което отхвърли изцяло иска на „Угренова естейт“ ЕООД, ЕИК 205680303 /с предишно наименование „ЮБЦ“ ЕООД/, представлявано от Миглена Атанасова Угренова, тъй като вземането е погасено по давност.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Козлодуйският районен съд, е сезиран с положителен установителен иск, с правно основание по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК.

Установителният иск по чл. 422, ал. 1 ГПК е специален положителен установителен иск, който принадлежи на кредитора. Чрез него той може да постигне защита със сила на присъдено нещо като се признае за установено срещу длъжника съществуването на вземането му.

Възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки /юридически факти/: 1/ наличието на валидно възникнали облигационни връзки между страните в производството по сключените договори за електронни съобщителни услуги и продажба на изплащане въз основа, на които се претендират процесните сумите; 2/ че ответникът е потребил съответните услуги и съответно наличие на задължение за заплащане на абонаментна такса и ползвани далекосъобщителни услуги и 3. стойността на доставените далекосъобщителни услуги в претендирания в исковата молба размер.

Безспорно е, че страните в процесния период са били в договорни правоотношения по сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г. за ползване на мобилна услуга за номер 0876348184 при условията на тарифен план V1VACOM i-Traffic XXL с месечна абонаментна такса 39.99 лева /С ДДС/, както и мобилна услуга за номер 0876818848 при условията на тарифен план Smart L с месечна абонаментна такса 23.99 лева /С ДДС/. Срокът на договора е бил за 24 месеца, съответно до 03.05.2019г.

Въз основа на сключен договор за предоставяне на мобилни услуги с индивидуален клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г., между ответника Е. В. С., ЕГН ***** и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК: 831642181 са издадени фактури за потребените от него електронни съобщителни услуги за период на потребление до дата 08.10.2018г. на стойност 96.90 лева.

Датата на деактивация на процесния абонамент е 10.10.2018 г., като същата е генерирана автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми

след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Въз основа на договора с мобилния оператор, ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № 51249743003 .

Съобразно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, на ищеца е указано, че носи доказателствената тежест да установи при пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки.

Въз основа на договор за цесия от дата 01.10.2019г., с прехвърлител на вземанията "С.Г. Груп" ООД, ЕИК 148062016. което дружество, от своя страна, е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018 г., с прехвърлител на вземания „Българска телекомуникационна компания" ЕАД. Мобилният оператор с търговска марка „БТК" ЕАД е прехвърлил вземания спрямо физически и юридически лица, подробно описани в Приложение № 1 от договора, видно от приложена по делото извадка. „ЮБЦ" ЕООД, ЕИК 205680303 е встъпил в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл.410 ГПК и в настоящото производство е ищец по установителния иск. Ищецът-кредитор е придобил права върху цедираните вземания, ведно с всички произтичащи от това права и задължения, с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, договорни неустойки, ако има такива и други.

Ищецът извежда своето материално и процесуално право от два договора за цесия. Видно от тях, същите имат за предмет съвкупност от индивидуални вземания срещу много физически и юридически лица на посочена в договора обща цена за цялата съвкупност. Но това не означава, че същите на са конкретизирани. Не случайно страните са избрали принципа на изчерпателно изброяване на длъжниците в отделно приложение, за да се избегне нарушаването на множество закони.

И двата договора за цесия са облигационни, консесуални, двустранни и са породили правни последици за страните по тях. В договорните правоотношения между цедент и цесионер, вземанията към трети лица не са елемент от тях.

Няма законово ограничение по чл. 99 ЗЗД относно предмета на договора за цесия и платеното по него, т.е. дали е възмезден или не. Това обстоятелство не е важно за длъжника. Законът го брани, като поставя изискване единствено относно уведомяването му, като го скрепва като задължение на цедента, без да уточнява момента му. Единственото изискване на законодателя е длъжникът да бъде уведомен, за да може, ако иска да изпълни задължението си, да знае на кого да плати.

По делото е представено и прието извлечение от Приложение № 1, от което се установява, че по силата на договор за цесия от 16.10.2018 г. „БТК" ЕАД е прехвърлител, а „С. Г. Груп" ООД е собственик на вземането спрямо Е. В. С., ЕГН *****, което в следствие е било включено и във втория договор за цесия от 01.10.2019 г. между „С. Г. Груп" ООД и „ЮБЦ" ЕООД.

Приложение № 1 представлява списък/таблица в електронна форма на

компактдиск, съдържащ информация за вземанията по договорите за мобилни услуги и съответно за всеки един от Длъжниците по тях, както следва име/фирма, ЕГН или ЕИК/БУЛСТАТ, адрес на длъжника, с който разполага ЦЕДЕНТЪТ, фактурирани вземания на ЦЕДЕНТА и дължима сума, представляващо неразделна част от този договор. Самото вземане е индивидуализирано по характер, длъжник, период, падеж и стойност.

С оглед спазване разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 3 на Закона за защита на личните данни, за всяко конкретно вземане, при поискване от страна на Цесионера, Цедентът се задължава да издава документ, удостоверяващ, че вземането е включено в предмета на договора за цесия. Документът представлява извадка на хартиен носител на съответното Приложение, съдържащо индивидуализация на конкретно вземане и трябва да послужи на цесионера за осъществяване на правата му по събиране на прехвърлените вземания.

Безспорно е, че уведомлението за цесия, приложено към исковата молба изхожда от цесионера, но същото е отправено до длъжника от името на цедента, който изрично е упълномощил цесионера да извършва уведомяване по чл. 99, ал. 3 ЗЗД от негово име. Това обстоятелство е посочено в уведомлението.

Процесният договор съставлява индивидуален договор при общи условия по смисъла на чл. 228, ал. 1 ЗЕС, като поради обстоятелството, че страни по него са юридическо лице, което предоставя услуги като част от своята търговска дейност в частния сектор, поради което има качеството на „Търговец“ по смисъла на § 13, т. 2 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, както и физическо лице, което ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, поради което има качеството на „Потребител“ по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, то при уреждане на отношенията между страните е приложим и ЗЗП, цел на който е осигуряване на защита на някои от основните права на потребителите, в това число и на правото на защита на икономическите им интереси при неравноправни договорни условия.

Въз основа на договора с мобилния оператор, ответникът Е. В. С., ЕГН *****, е ползвал предоставяните от Дружеството услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № 51249743003.

Съгласно чл. 29 от Общите условия на мобилния оператор „ 29.(изм. 26.09.2009 г., в сила от 26.10.2009 г.) Предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число на месеца. Информация за размера на сметките и срока на заплащане може да се получи на предварително обявени номера. Сведения за размера на сметките се предоставят само лично на абонатите след съобщаване на съответния идентификационен код и/или чрез получаване на автоматично съобщение при обаждане от страна на Абоната от телефонния номер, за който се иска съответната справка. “

Между „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК:

831642181 и е сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г. за ползване на мобилна услуга за номер 0876348184 при условията на тарифен план V1VACOM i-Traffic XXL с месечна абонаментна такса 39.99 лева /С ДДС/, както и мобилна услуга за номер 0876818848 при условията на тарифен план Smart L с месечна абонаментна такса 23.99 лева /С ДДС/. Срокът на договора е бил за 24 месеца, съответно до 03.05.2019г.

Въз основа на сключен договор за предоставяне на мобилни услуги с индивидуален клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г. между ответника Е. В. С., ЕГН ***** и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК: 831642181 са издадени фактури за потребените от него електронни съобщителни услуги за период на потребление до дата 08.10.2018г. на стойност 96.90 лева.

Абонатът е потребил и не е заплатил предоставени мобилни услуги с индивидуален клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г. Издадени са фактури за потребените от него електронни съобщителни услуги за период на потребление до дата 08.10.2018г. на стойност 96.90 лева. Към всяка от фактурите има приложено извлечение-детайлизирана справка от потреблението на абоната.

Посоченият договор е с рамков характер и има за предмет предоставяне на електронни съобщителни услуги и продукти. Отделните услуги и продукти по него били предоставяни въз основа на подписването на допълнителни индивидуални договори и приложения към същия. Съгласно Общите условия на един клиентски номер можело да се предоставят множество услуги. По тези клиентски номера се издавали месечните сметки/фактури.

От приложеното частно гражданско дело № 1413/2021г. по описа Районен съд, Козлодуй, се установи, че на основание чл. 410 ГПК съдът е издал заповед за изпълнение № 530 от 20.12.2021г. за изпълнение на парично задължение, за сумата 159,93 лева /сто петдесет и девет лева и 93 стотинки/, представляваща главница за

период от 17.12.2021г., ведно със законна лихва от 15.12.2021г. до изплащане на вземането, както и държавна такса в размер на 25,00 лева /двадесет и пет лева/ и адвокатско възнаграждение в размер на 180,00 лева /сто и осемдесет лева/.

От представените писмени доказателства се установява, че страните са се намирали в договорни отношения по сключени между тях договори и допълнителни споразумения. По силата на валидно възникналото облигационно правоотношение, операторът е предоставил на абоната услуги, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и вноски. В договора за електронни съобщителни услуги се съдържа описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението му. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. Те са

приети с положения подпис на абоната, който не е оспорен в отговора на исковата молба или в о.с.з. и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях и е получило екземпляр от същите /в решение № 18.07.2011 г. на ВКС по т.д. № 682/2010 г., I т.о. е прието, че оспорване на документа може да се предприеме само по почин на заинтересованата страна, но не и служебно от съда – чл. 193, ал. 1 ГПК/. В този смисъл не са налице основанията за наличие на предпоставките за нищожност на договорите поради противоречието им с нормата на чл. 228 ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните с договорените им задължения.

Ответника има задължението да заплаща цената за предоставените му услуги, като в негова тежест е да установи, че го е изпълнил, но по делото не се ангажират писмени доказателства за погасяване на сумите по фактурите.

След като има сключен договор, по който получава изпълнение, той следва да дължи и насрещно такова, като липсата на доказано изпълнение от негова страна е предпоставка за осъждането му да заплати ползваните услуги.

По направеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност.

От приложените доказателства се установява, че вземането произтича от доставка на телекомуникационни услуги. Като съобрази правната рамка, при която задълженията възникват и която определя възможните способи за тяхната изискуемост, съдът е длъжен да приеме, че плащанията са периодични по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД. Те покриват понятието, както го дефинира ВКС с решение по тълк. д. № 3/ 18.05.2011г. ОСГКТК-изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви.

Следователно то се явява периодично плащане по смисъла на чл.111, ал.1, буква „в“ от ЗЗД и като такова се погасява с кратката тригодишна давност.

Доколкото вземането в размер от 159.93лева произтича от издадена на 09.11.2018г., фактура, чийто период на заплащане е 15 дни, считано от датата на издаването или до 25.11.2018г.

Видно от доказателствата по делото това вземане представлява неустойка по договора и същата се погасява с кратката три годишна погасителна давност съгласно разпоредбата на чл.111, ал.1, б."б" от ЗЗД и считам, че е изтекла на 25.11.2021г. Същата е изтекла преди подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда, която е подадена на 15.12.2021г., т.е почти месец по-късно.

Съдът не споделя разбирането, на ищеца, в което се твърди, че срока не е изтекъл, тъй като е продължен по време на извънредното положение, доколкото сроковете би имало значение това извънредно положение, ако срока за плащане на фактурата беше изтекъл в този период от месец и половина, т.е от месец март да 15.05.2020г. Настоящият случай не е такъв, до колкото давността е изтекла 11.2021г. и не следва да се увеличава с този срок

от почти два месеца по време на извънредното положение, в този смисъл е и съдебна практика.

Съгласно Закона за извънредното положение за периода от 13.03.2020г. до 14.05.2021г. се удължават сроковете по отношение на вземане, които изтичат по време на извънредното положение, а настоящият случай не е такъв, тъй като срока за погасяване на вземанията по давност е изтекъл през месец 11.2021г.

От данните по делото е видно, че заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК е подадено в РС - Козлодуй на 01.02.2021г., т.е. след изтичане на давността.

По изложените съображения предявеният установителен иск се явява изцяло неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълкувателно дело № 4/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл. 415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

Предвид изхода по настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените в исковото производство разноски в размер на 300 лева (Триста лева) - адвокатско възнаграждение, както и в заповедното производство разноски в размер на 300 лева (Триста лева) -адвокатско възнаграждение, които да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Направените от ищеца разноски остават в негова тежест.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, Козлодуйският районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Угренова естент“ ЕООД ЕИК 205680303 /с предишно наименование „ЮБЦ“ ЕООД/, против Е. В. С., ЕГН *****, адрес 3320,, иск с правно основание: чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК, в размер 159.93 лв. (Сто петдесет и девет лева и 93 ст.) - неустойка за предсрочно прекратяване на договор с клиентски номер 51249743003 от дата 03.05.2017г., сключен между ответника и мобилния оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК: 831642181, представляващо сбор от трикратния размер за месечните такси на всяка абонаментна услуга от сключения договор, за което е издадена фактура № 1256324729/09.11.2018 г., за периода от 09.10.2018 г. до 08.11.2018 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Угренова естент“ ЕООД ЕИК 205680303 /с предишно наименование „ЮБЦ“ ЕООД/, да заплати на Е. В. С., ЕГН *****, адрес 3320,, направените в исковото производство разноски в размер на 300 лева (Триста лева) -адвокатско възнаграждение, както и в заповедното производство разноски в размер на 300 лева (Триста

лева) -адвокатско възнаграждение по ч.гр.д. № 1413/2021г. по описа на Козлодуйски районен съд.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Врачански окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Да се публикува съгласно чл.4, ал.2, т.2 ВПОПСА в КРС.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____